

Tuần Báo Vô Vi

1 tháng 1 năm 2017

Số 323

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Người tu không chịu dần thân hành pháp mà nói chuyện lập lại trong sách vở thì sao ?
2. Tánh xấu xâm chiếm tư tưởng bằng cách nào ?
3. Tại sao gọi là quân sanh ?
4. Nguyên lý thâm sâu nằm ở chỗ nào ?
5. Làm sao biết được mình hội nhập tình Trời ?
6. Lúc nào mới thấy chính mình là con của đấng toàn năng ?
7. Nhiều người tưởng lầm là mình sẽ đóng góp, đầu dè sẽ phá hoại đại cuộc tại sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Monaco, 15/03/99 12 : 00 AM 1) Hỏi: Người tu không chịu dẫn thân hành pháp mà nói chuyện lập lại trong sách vở thì sao ? Đáp: Thừa người tu thiên thực hành chỉ nói chuyện ở bên ngoài, không khác gì người đi lạc đường, lòng vòng không lối thoát. Kệ : Đạo tâm không mở trí không khai Tuệ giác không minh trí định sai Tâm trí bất minh tình khó mở Luận hoài không thoát tạo bị ai.	Monaco, 16/03/99 12 : 00 AM 2) Hỏi: Tánh xấu xâm chiếm tư tưởng bằng cách nào? Đáp: Thừa tánh xấu xâm chiếm tư tưởng bằng tập quán xấu, hành động không tốt, gian dối lừa đảo người khác. Kệ : Khó tu thất tín mưu mô động Khó giải khó minh sống pháp phòng Lý trí không còn duyên tốt đẹp Lầm sai tự hại chẳng trường tồn.
Monaco, 17/03/99 5 : 40 AM 3) Hỏi: Tại sao gọi là quần sanh ? Đáp: Thừa quần sanh là chung hưởng bao la nguyên khí của Trời Đất mà sống, tất cả đều sống như nhau, đều trong luật hóa hóa sanh sanh của Trời Đất. Kệ : Quây quần tiến hóa như nhau tiến Chẳng biết gốc gác nơi nao lại tức phiền (9) Gieo họa cho mình không tiến bước Quần sanh loạn động khó tái duyên tiền. (8)	Monaco, 18/03/99 8 : 15 AM 4) Hỏi: Nguyên lý thâm sâu nằm ở chỗ nào ? Đáp: Thừa nguyên lý thâm sâu ở nơi sự thật. Kệ : Trở về thực chất thâm sâu hiểu Giải tiến tâm linh hiểu được nhiều Hội nhập tình Trời trong nhập định Cần khôn ổn định thật là siêu.
Monaco, 19/03/99 2 : 00 AM 5) Hỏi: Làm sao biết được mình hội nhập tình Trời ? Đáp: Thừa khi được hội nhập tình Trời thì tâm rất khoan dung, chỉ biết tha thứ và thương yêu là quan trọng. Kệ : Trạng thái mình tâm rất dễ dàng Bình tâm thanh tịnh óc phát quang Quý yêu muôn loại tình giao cảm Trật tự liên hồi tự sáng ban.	Monaco, 20/03/99 9 : 30 AM 6) Hỏi: Lúc nào mới thấy chính mình là con của đấng toàn năng ? Đáp: Thừa lúc tâm thức hoàn toàn hội nhập nơi thanh quang đại bi của ngài, chỉ biết tha thứ và thương yêu thay vì tranh chấp. Kệ : Từ bi rộng mở khắp muôn phương Tự tiến thâm sâu rõ tiến trình Giải quyết muôn điều trong nháy mắt Càng tu thanh tịnh lại càng minh.
Monaco, 21/03/99 3 : 30 AM 7) Hỏi: Nhiều người tưởng lầm là mình sẽ đóng góp, đầu dè sẽ phá hoại đại cuộc tại sao ? Đáp: Thừa bản tánh bông bột, gieo nhân không lành, làm hại đại sự chung, đối với người tu thiên sẽ bị hạ từng công tác, hạnh đức tiêu tan. Kệ : Hại người lầm tưởng mình hay động Khó tiến khó tự gieo trồng ý trung (8) Tự hại không hay gieo ác ý Bớt lo bớt động sống thông dong.	

MẪU ÁI 38

*Lưới Trời xét thấy rất thừa
Đố ai vượt khỏi rặng cửa lưới Trời?
Mẹ răn đã nói hết lời
Con nên nhớ kỹ lưới Trời chẳng thừa.*

Sự sắp đặt của Tạo Hóa đều chu đáo, không ai có thể chống trả được; trừ phi ta chịu chấp nhận thì mới cảm thấy được sự huyền diệu dẫn tiến của Thiên cơ.

*Luật sanh sanh hóa từ giờ
Thiên cơ sáng tạo từ mờ trở minh
Loài người bộ óc đẹp xinh
Tự mình tán thối xét tình giả chơn.*

Bộ óc của loài người là một tổ chức rất tinh vi và huyền diệu, nó có thể thu phóng điện quang tùy theo khả năng thuận tiến của nó.

*Điện thông các nẻo quanh co
Nơi nào cũng đến cũng đo nỗi tình
Thông minh trí tuệ hợp khuyển
Tùy cơ ứng biến tự mình lấy người.*

Luồng điện thiêng liêng lúc nào cũng thanh tịnh và sáng suốt, thoát lớn thoát nhỏ. Nó có thể tỏa đi khắp nơi tùy theo khuyển hướng của nó.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 8/8/1971)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

KỶ NIỆM NGÀY GẶP PHÁP

Ngày lễ Giáng Sinh, ngày lễ trọng đại của Đạo Công Giáo, ngày vui của tất cả mọi con chiên, mọi tín đồ ngoan đạo của Đức Chúa Trời.

Ngày này cũng là ngày kỷ niệm cao quý của riêng bản thân tôi. Năm 1980, cũng vào đêm Giáng Sinh, tôi đã may mắn được gặp và tiếp thu phương pháp thiền của Đức Ông Tư Đồ Thuần Hậu và Đức Ông Tám Lương Sĩ Hằng – Thiền theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp – và kể từ khi ấy tôi đã chuyên cần mài miệt tìm hiểu và thực hành những gì mà Tổ Thầy đã dạy. Với vài phương cách đơn giản ngắn gọn – dễ tiếp thu và dễ thực hiện : NGUYỄN, SOI HỒN, PHÁP LUÂN THƯỜNG CHUYỀN, THIỀN ĐỊNH và sau cùng là XẢ THIỀN, tôi đã say mê, thích thú thực hành ngày đêm; kèm theo đó, tôi cũng thực hành pháp môn NIỆM PHẬT – NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT – và vài phương pháp phụ khác : CHIẾU MINH, THỂ DỤC TRỢ LUÂN.

Dĩ nhiên là trong niềm vui nào cũng có những nỗi buồn của nó và ngược lại. Phương pháp tuy đơn giản, dễ học và dễ hành, nhưng thực hành để đạt những thành quả mỹ mãn như lòng mình hằng ao ước, và thành công như những người đi trước đã đạt thì không dễ dàng như tôi, cũng như đa số huynh đệ vẫn thường suy nghĩ theo chủ quan của riêng mình. Tôi cũng đã từng có nhiều vương vấp, nhiều đụng chạm, có nhiều sai lầm và sa ngã trên con đường hành luyện Đạo Pháp; cũng như đã từng giáp mặt và chịu đựng lắm nỗi khổ đau, chua xót và thất bại mà cuộc đời đã đem đến trao tặng cho tôi. Thật đáng tiếc! Nhưng xét cho chí cùng thì tất cả những điều cam go thử thách ấy cũng thật là quý báu và hữu ích! Nó đã đóng góp rất nhiều, xây dựng rất nhiều cho bản thân tôi, cho một phần hồn thật sự muốn học hỏi và cầu tiến trong bước đường trình

diệu vợi để trở về nguồn cội của mình. Nhờ có trước mà tôi hiểu thanh, nhờ có đau khổ, nặng nề, tôi mới hiểu được thế nào là sự quý giá của hạnh phúc, an bình. Hiểu biết ở đây không phải chỉ là những ý niệm mơ hồ qua ngôn từ chữ nghĩa như trước kia, khi chưa thực hành thiền, mà là cả một chu trình chứng nghiệm thực tiễn của bản thân tôi qua công phu hành triển khai mở trực giác bén nhạy; khả năng siêu diệu mà tất cả mọi người đều có thể đạt được qua thực chất công năng tu luyện.

Ôi, mới đây mà đã mười mấy năm rồi! Mười mấy năm trôi với biết bao là công lao, biết bao là khổ luyện, kiên trì nhẫn nại và biết bao là vấp ngã khổ đau, ngao ngán chán chường...

Nhưng dù sao tôi cũng cảm thấy phần nào hân diện tự hào là vì mình vẫn còn giữ vững được hạnh nguyện cao quý của chính mình. Hiện tại, tôi vẫn bước đi trên con đường Xây Dựng Tâm Linh mà cách đây mười mấy năm tôi đã tự nguyện thực hiện, dù trải qua bao thăng trầm, bao đổi thay, bao khổ cực. Tôi vẫn duy trì được tâm tư ý nguyện của chính mình là vì tôi đã chứng nghiệm được những điều tốt đẹp, quý giá mà Thiền Pháp Vô Vi đã mang lại cho tôi. Tôi thấy rằng chỉ có nó mới ban tặng cho tôi sự nhẹ nhàng, sáng suốt và sự ổn định, an lạc tâm hồn một cách chân thật và vĩnh cửu, mà không có một nguồn vui nào khác của thế gian này có thể đem lại được. Tiền tài, danh lợi, và cả tình yêu nhân thế cũng chỉ có thể ban cho tôi một hạnh phúc quá tạm bợ và mong manh, để rồi sau cùng, chỉ trong một thời gian ngắn, tất cả cũng dần dần bị thay đổi và tàn lụi; hơn thế nữa, song hành với những niềm vui đó là cả một khối nặng nề, buồn tẻ, đau khổ lúc nào cũng rình rập, vây quanh, đe dọa và áp đảo thân tâm tôi.

Tôi vẫn kiên trì giữ pháp để hành, để tiến vì qua bao năm tháng dài kinh nghiệm, tôi đã thấy được chỉ có Thanh Điền mới đem lại cho tôi một niềm vui và an lạc thực sự của tâm hồn; một sự an vui thanh nhẹ mà không hề có xen lẫn bất cứ một nỗi u uất, hằn học, tức tưởi, muộn phiền hay đau khổ nào.

Đêm NOËL, đêm Giáng Sinh, đêm mà một ngàn mấy trăm năm về trước, Cha Trời đã cho Chúa Jesus xuống thế để dìu dắt và cứu rỗi tất cả những đứa con đang lầm lạc và đau khổ của Ngài. Cũng chính đêm Giáng Sinh này, cách đây mười mấy năm, Cha Trời cũng đã đem Thiên Pháp Vô Vi của Đức Ông Tư, Đức Ông Tám đến để ban tặng cho tôi, giúp tôi có một phương tiện tự cứu rỗi tâm linh lầm lạc và đau khổ của chính tôi. Cho nên, ngày

này, đêm này, không phải chỉ là một ngày đại lễ tưởng niệm đáng quý kính đối với các con chiên của Chúa, mà nó cũng còn là một ngày kỷ niệm cao quý luôn luôn được khắc ghi sâu đậm mãi trong tâm hồn tôi. Nó là thời điểm quan trọng nhắc nhở tôi nhớ lại những gì thanh cao thánh thiện mà tôi đã tự hứa dâng lên Cha Trời và Tổ Thầy, ý nguyện tự hành trì tu học để trở về với Lễ Sống Vinh Quang Hằng Hữu Đời Đời của một tiểu hồn nơi trần thế.

NAM MÔ NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ
VÔ CỰC ĐẠI THIÊN TÔN
NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT – VẠN VẬT THÁI BÌNH.

TP.HCM, MÙA GIÁNG SINH 1997
MAI VĂN CHẤT.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ PHÁP

Nice, ngày 12/04/99

Kính thưa Thầy,

Duyên tiền định, con được sự ban ơn của Thầy từ khi con bước vào cuộc đời Vô Vi. Sự thiện đem lại rất nhiều kết quả đẹp cho con. Tuy nhiên con vẫn biết rằng con đường con rất dài và còn phải nhiều sự chịu khó tu thân và tha thứ.

Ba con là ông QVV ông nội là QVT là một thầy thuốc tàu rất giỏi ở G Đ. Ông ngoại là LVT là đốc học trường trung học P T G ở C Th, má con là Lương CV, tức là bên má là giòng họ LƯƠNG.

Từ nhỏ độ 10 tuổi, con ở trong một gia đình đông anh em 12 người. Con ham học và muốn thanh tịnh để học hỏi, vì thế lúc ra khỏi trường học là con đi đến chùa để tìm lại thanh tịnh và học hỏi. Khi trở về nhà là bài vở đã xong. Trong lúc thời gian đến chùa, một vị sư đã giảng dạy con chữ "có" và chữ "không". Nhờ thâm hiểu hai chữ này từ lúc nhỏ, con trải qua tuổi thành niên, vượt qua mọi khó khăn. Con sang Pháp trong lúc đất nước chiến tranh với mảnh tú tài và 19 tuổi. Trên mảnh đất xứ người không biết một ai, rất là chông gai, ngôn ngữ, ăn uống, sự học và sự sinh nhai tài chánh của một sinh viên. Đêm đêm phải đi đàn ở một tiệm ăn sang ở Paris để tiếp tục sự học. Đôi khi ngủ gục trong lớp, khi tan học, giáo sư phải gọi thức dậy. Rất là nhiều chông gai. Nhưng rồi con vẫn được bằng kỹ sư kế toán điện tử "ingénieur Informaticien" vì lẽ đó nên hiện tại con là consultant về "Solution Domaine Ressources Humaines". Con ở Nice 3 ngày làm việc. Trong 5 ngày của tuần tới con sẽ đến Evian để làm việc cho hãng Eau Evian và Casino Evian. Con mong muốn với sự chấp thuận của Thầy để có dịp hầu chuyện với Thầy ở thiền viện Qui Thúc.

Những ngày ngắn ngủi ở Thonon, 05/03/99-07/03/99, con đóng góp trong chương trình văn nghệ. Con được một may mắn phổ nhạc bài "Vé số" của Thầy. Khi trở về Paris, hôm tối chúa nhật bài vé số vẫn còn vắng vắng trong trí óc con.

Ngày thứ sáu vừa qua được bức thư của chị NKH với một bài thơ mới của Thầy là bài "Cười". Con rất là sung sướng và vinh hạnh được đóng góp thêm. Con cố gắng để phổ nhạc, để góp công trong phổ biến thiên ca. Bài này con sẽ quy hợp các huynh đệ Pháp hợp hát để có một dịp gần đây cống hiến trước Thầy và các bạn hữu Vô Vi. Một lần nữa, con rất cảm ơn Thầy đã gửi đến con bài thơ của chính Thầy đặt, nói lên 4 câu tóm tắt cuộc đời của con và những câu kế tiếp là khuyên nhủ. Con rất là cảm động sự nồng nhiệt và sốt sắng của Thầy. Con cũng không quên lời cảm ơn chị HV chuyển lời lại cho Thầy.

Thơ khá dài, con xin tạm bút và chúc Thầy được nhiều sức khỏe. Mong gặp lại Thầy một ngày gần đây

Con,
VT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Monaco, ngày 16/04/99

VT,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 12/04/99, được biết con bắt đầu đi công tác năm ngày tại Evian và muốn gặp Thầy tại thiền viện, việc đó chẳng có khó khăn.

Từ lúc trẻ cho đến lúc thành tài cũng đều nằm trong trật tự của cuộc sống. Trời Phật đã và đang hy sinh, nhiên hậu mới có hạnh đức tốt để ban chiếu cho chúng sanh. Sau khi ngộ nạn thức tâm tu, là điều lành của cuộc sống tâm linh. Căn bản của nó là khai

triển phần hồn tiến hóa tới vô cùng mà tu. Sự thật là sự thật, không thể sửa đổi được. Ở đời này có duy linh và duy vật, hai chữ "có, không" dạy cho người đời tiến hóa và giải bỏ sự tranh chấp vô lý mà tu. Thực hiện sự cần thiết và không thực hiện những điều không cần thiết. Con đã và đang cảm thức những gì đếm được rồi cũng phải buông bỏ mà ra đi. Hiểu được điều này thì hồn vía mới được hồi sinh hướng về không giới mà tu. Tu thì phải có pháp, và có trí, ý, mà tu. Thời đại càng ngày càng văn minh thì sẽ không cho phép chúng ta mê tín và dị đoan. Nhơn sinh phải học hòa và học nhẫn mới tu được.

CUỘC ĐỜI

Cuộc đời tạm bợ vẫn quanh co
Thế thái nhơn tình vẫn dẫn đo
Uyển chuyển tình đời trong học hỏi
Thức tâm tu tiến chẳng dằn dò

Trí ý thực hành trong không, có
Thế thái nhơn tình vẫn phải lo
Lời hay lẽ phải cũng do

Tâm mình chịu học quanh co tiêu trừ
Cảm thông tiếng hát giọng cười
Siêu nhiên cấu trúc vui cười nở hoa
Bình tâm thanh tịnh một nhà
Cần khôn vũ trụ chan hòa yêu thương
Điện năng sáng chói như gương
Bền tâm học hỏi yêu thương mọi người
Cảm thông tiếng nói giọng cười
Trời ban tình đẹp người người cảm thông
Biết mình tùy thuộc hóa công
Sanh sanh hóa hóa một lòng tự tu
Biết mình khờ dại còn ngu
Thành tâm tu luyện an du phần hồn
Vạn linh sống động sanh tồn
Cùng tu cùng tiến cùng hồn dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Ông tu ông đắc ông thay tình Trời
Vui hành tâm trí sáng ngời
Về nơi thanh tịnh chẳng lời thở than.

Chúc con vui tiến.
Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Amphion, ngày 2 tháng 6 năm 1988

TÁI NGỘ

Một năm tái ngộ một lần
Người người hoan lạc góp phần dựng xây
Say sưa tâm đạo đêm ngày
Hương về chơn giác đổi thay thế tình
Thành tâm xây dựng tâm linh
Tình thương đạo đức hành trình Cha ban
Thế gian cho đến thiên đàng
Luật đà quy định khai màn đạo tâm
Chung vui ướm nở mừng thâm
Quy về thanh tịnh giải lăm giải mê
Chẳng còn lý luận chấp mê
Quy về một mối hướng về đạo tâm
Cần khôn vũ trụ siêu âm
Dạy cho hiểu đạo tự tầm đường đi
Cùng chung khai triển kỳ ni
Hương về tâm pháp dự thi trường đời

Quy nguyên chơn lý phân lời
Trời cùng nhơn loại đời đời yên vui
Hạnh tu nguyện niệm rèn trui
Bền lòng học hỏi an vui đạo đời
Quy hồn quy vía hợp thời
Trời ban ổn định nơi nơi thanh hòa
Cần khôn vũ trụ tình Cha
Dựng xây tiến hóa thật thà thương yêu
Lý đời lẽ đạo cao siêu
Hòa tan các giới đạt nhiều thức tâm
Trở về thanh tịnh chuyên tâm
Đường đi thanh nhẹ giữ âm thanh hòa
Cùng chung huynh đệ một nhà
Quý yêu thường độ chan hòa tình thương
Thực hành khai triển gieo gương
Thương yêu tha thứ khai đường mở tâm.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Ba Mươi Hai (tiếp theo)

NHÂN GIAN GỒM VẠN NHÀ NHẤT LÍ QUÁN THÔNG

DU KÝ THUẬT SỬ TÍCH NGÀN VẼ BAO LA

...
Thái Sinh: Thưa, tuy vạn pháp do tâm sinh, song giảng giải không được, vì là “không pháp” chứ chẳng phải “thật pháp”.

Tế Phật: Đúng vậy, trên đời có nhiều loại người này, chỉ nói lí đầu môi, luận đạo chót lưỡi, còn hành động thì ngược lại cao ngạo kiêu căng, nên họ chỉ thiên cửa miệng, chỉ đạo bề ngoài chứ chưa tâm ngộ bên trong, do đó trò ngoan sẽ rất đổi khổ tâm về phương diện này.

Thái Sinh: Thưa ân sư quả đúng như vậy, cảm hóa phẩm tính của người từ trong cõi vô hình trò ngu chưa thể làm nổi.

Tế Phật: Vậy thì tại sao con lại có thể thân cận kẻ nói câu: “Người chưa có thể đạt tới cảnh giới đó”.

Thái Sinh: Thưa người đó là ai?

Tế Phật: Trò ngoan thử hỏi lại mình coi.

Thái Sinh: A ha, tâm con.

(Thái Sinh nói: “Tâm con” kì thực cũng là mọi người, luôn luôn soi tâm, làm sáng tâm, là vì chân tâm, chân tính, mới là của báu không đến thì đi, còn các sắc tướng đều là vật có đến có đi. Chỉ cần thấy rõ bản tâm, tức là Phật tâm vậy).

Tế Phật: Đúng rồi, song thấy “kiến tính” là thấy gì?

Thái Sinh: Thấy “kiến tính” chẳng phải là thấy bằng mắt, mà là thấy bằng tâm cái vốn không thấy.

Tế Phật: Thế nào là thấy bằng tâm cái vốn không thấy?

Thái Sinh: Ví dụ như kẻ mắt sáng vào phòng tối chẳng trông thấy cái gì, khi có người bật đèn, đột nhiên trông thấy hết mọi vật, người đời gọi là thấy bằng mắt song nếu như không có đèn thì lại chẳng thấy gì, nên gọi là “đèn thấy” chẳng phải “mắt thấy”, cho nên mới lấy việc người đời đều thấy bằng mắt làm ví dụ. Thế mới biết thấy “kiến tính” chẳng phải là “mắt thấy” mà là “tâm thấy”.

Tế Phật: Trò ngoan giảng giải về pháp, tuy siêu diệu song thời mạt pháp này, tâm linh chúng sinh ngu muội nên lời giảng giải đó chẳng thể phổ độ khắp hết chúng sinh.

Thái Sinh: Kính xin ân sư cho con được rõ pháp môn dễ tu nhất.

Tế Phật: Chính đức Phật đã nói: “Thời kì mạt pháp, chúng sinh nghiệp chướng quá nặng, chỉ có pháp môn tụng niệm là dễ độ chúng sinh”.

Thái Sinh: Thưa ân sư theo con thì thầy không hoan hỉ nhìn nhận pháp môn Tịnh Thổ. Nhưng trong một số hồi chót của sách Nhân Gian Du Ký con lại thấy ca ngợi pháp môn này huyền diệu là tại sao?

(còn tiếp)

